

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 426/25
16.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Гордане Тошић, председника већа, Љиљане Милосављевић и Милице Аксентијевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Вера Пауновић, адвокат из Ћуприје, ул. Кнеза Милоша бр.45, против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Параћину, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ул. Косовска бр.31, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужене, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 2019/23 од 4.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 16.5.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 2019/23 од 4.10.2024. године и жалба тужене **ОДБИЈА**, као неоснована.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиље и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2019/23 од 4.10.2024. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да тужиљи на име трошкова превоза за долазак и за одлазак са рада, на релацији Кладово-Зајечар-Кладово и Зајечар-Ћуприја-Зајечар, за период од јула 2020. године закључно са јуном 2021. године, исплати појединачно опредељене месечне износе, у вредности и са законском затезном каматом, као у садржају тог става. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 203.748,00 динара.

Против наведене пресуде тужена је благовремено изјавила жалбу, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је поднела одговор на жалбу тужене.

Испитујући првостепену пресуду у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужене неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане чланом 374. став 2. тачке 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка на које се указује у жалби.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужила је године изабрана за судију Основног суда у Параћину и распоређена да ради у Судској јединици у Ћуприји, а решењем Основног суда у Параћину Су-бр.32-14/14 од 1.4.2014. године, тужили је утврђено право на накнаду трошкова превоза за долазак и за одлазак са рада у висини цене месечне претплатне карте у градском, приградском, односно међуградском саобраћају, а накнада путних трошкова се обрачунава и исплаћује почев од 1.4.2014. године. Решењем истог суда Су-бр.32-116/22 од 27.9.2022. године стављено је ван снаге решење од 1.4.2014. године, којим је одлучено о праву на накнаду трошкова превоза за долазак и за одлазак са рада за тужилу. Тужила је као купац закључила уговор о купопродаји двособног стана 29.08.2014. године, оверен пред Основним судом у Параћину ОвЗ бр.996/14 од 29.08.2014. године, у пословно-стамбеној згради у ..., ул. ..., стан број ..., а записник о примопредаји стана је сачињен 16.01.2019. године. Тужила има пријављено пребивалиште у ..., ул. ... од 3.5.2001. године. Решењем Дирекције полиције ПУ у Бору, Полицијска станица у Кладову од 6.7.2021. године, обустављен је поступак провере чињенице сталног становања АА, из разлога јер је тај орган оценио да нема услова да се поступак даље води. У образложењу решења је наведено да је Основни суд у Параћину поднео захтев Полицијској станици 14.6.2021. године за пасивизирање адресе тужиле у ..., ул. ..., по ком захтеву је покренут поступак провере чињенице сталног становања тужиле, која се у том поступку изјаснила да је ... године изабрана за судију Основног суда у Параћину, да поседује стан у ... на адреси коју не зна, да тај стан не користи, да је у стану искључена струја и да је стан купила у име брата коме треба да пренесе када дође из ..., јер је он дао део новца за куповину стана, да је рођена у ... и на адреси ул. ... пребива од рођења у родитељској кући, власништво ... ББ, на којој адреси има пријављено пребивалиште, као и ..., да у ... борави од понедељка до петка поподне када одлази у ..., да у време годишњег одмора и у данима када није радно ангажована у току радне недеље пребива у ..., да је за време пандемије рад од куће обављала из ..., да је њена мајка у старијој животној доби, нарушеног здравља, због чега и током радне недеље долази из ... у ... и брине о њој, на основу чега је утврђено да тужила станује на адреси на којој има пријављено пребивалиште, па је обустављен поступак провере чињенице њеног сталног становања у ... Са аутобуске станице “Топ турист” Кладово не постоји полазак на релацији Кладово-Ћуприја, а постоји полазак на релацији Кладово-Негогин-Зајечар-Београд (превозник “Топ турист”) и полазак на релацији Кладово-Пожаревац-Београд (превозник “Арива литас”). Из налаза и мишљења судског вештака за економско-финансијску област од 27.6.2023. године, датом на основу цене појединачне карте на релацији Кладово-Зајечар-Кладово и цене појединачне карте на релацији Зајечар-Ћуприја-Зајечар, према броју дана тужиле на раду, утврђено је да неисплаћена накнада трошкова за превоз тужили, од 1.7.2020. године до 30.6.2021. године, износи 657.360,00 динара, а појединачни месечни износи наведени су у табеларном прегледу у налазу и мишљењу вештака. Из исказа вештака је утврђено да не постоји регистрована линија

од стране јавног превозника на релацији Кладово-Ћуприја-Кладово, због чега су приликом обрачуна коришћене цене појединачне карте за релацију Кладово-Зајечар-Кладово превозника “Ниш експрес”, а за релацију Зајечар-Ћуприја-Зајечар превозника “Еуролин” Параћин, те да је приликом обрачуна користио цену појединачне карте јер није постојала могућност коришћења месечне превозне карте.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да тужилји, судији Основног суда у Параћину, која је распоређена да судијску функцију обавља у Судској јединици у Ћуприји, а која има пребивалиште у ..., и којој је решењем Основног суда у Параћину Су-бр.32-14/14 од 1.4.2014. године утврђено право на накнаду трошкова превоза за долазак и одлазак са рада у висини цене месечне претплатне карте у градском, приградском, односно међуградском саобраћају, припада право на накнаду трошкова превоза за долазак на рад и за одлазак са рада. Како тужена није тужилји исплатила трошкове превоза за утужени период, чија је висина утврђена из налаза и мишљења судског вештака, то је применом одредбе члана 2. и 3. Уредбе о накнади трошкова и отпремнина државних службеника и намештеника, члана 5. став 1. Уредбе о накнадама и другим примањима изабраних и постављених лица у државним органима, члана 154. став 1. и 172. Закона о облигационим односима, првостепени суд усвојио тужбени захтев тужилје и одлучио као у ставу првом изреке ожалбене пресуде.

На досуђене износе суд је тужилји досудио и законску затезну камату почев од доспелости појединачних износа до исплате, применом члана 277. и 324. Закона о облигационим односима.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио материјално право, дајући за своју одлуку потпуне и јасне разлоге, које прихвата и овај суд.

Према одредби члана 2. став 2. тачка 1. Уредбе о накнади трошкова и отпремнина државних службеника и намештеника (“Службени гласник РС”, бр.98/2007 – пречишћен текст, 84/14 и 84/15), прописано је да се државном службенику и намештенику накнађују трошкови превоза за долазак на рад и за одлазак са рада, а одредбом члана 3. исте уредбе да се овим лицима накнађују трошкови превоза за долазак на рад и за одлазак са рада у висини цене месечне претплатне карте у градском, приградском, односно међуградском саобраћају.

Према правилима из члана 5. став 1. Уредбе о накнадама и другим примањима изабраних и постављених лица у државним органима (“Службени гласник РС”, бр.115/07...78/12), изабрана и постављена лица у државним органима имају право на накнаду трошкова превоза за долазак и одлазак са рада, која остварују сходно применом одредаба Уредбе Владе којом се уређује накнада трошкова и отпремнина државних службеника и намештеника.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и цитиране одредбе Уредби, правилно је првостепени суд закључио да је тужбени захтев тужилје за исплату накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада за утужени период у ком је радила, основан. Ово из разлога што тужилја, с обзиром да не живи у месту рада, путује на релацији Кладово-Зајечар-Кладово, односно Зајечар-Ћуприја-Зајечар, због чега испуњава услове прописане наведеним Уредбама којима је прописано право запослених у државним органима на накнаду трошкова за одлазак и долазак са рада у висини превозне карте у

јавном саобраћају, а које право је тужили било утврђено и решењем Основног суда у Параћину од 1.4.2014. године, које је у спорном периоду било на снази. Како тужили накнада трошкова превоза није исплаћена, то је првостепени суд правилно одлучио када је обавезао тужену да тужили накнади штету која јој је проузрокована неисплаћивањем накнаде тих трошкова, за коју је тужена одговорна у смислу члана 172. Закона о парничном поступку.

Неосновано се жалбом тужене оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, јер је првостепени суд у смислу одредбе члана 8. Закона о парничном поступку, правилно ценио све изведене доказе, исказе тужиле и саслушаних сведока, а такође и писане доказе, из којих је утврђено да тужила станује на адреси на којој има пријављено пребивалиште, а то је адреса у ..., те да је на посао у Ћуприју долазила и са посла одлазила аутобусом и сопственим возилом, да су је понекад возили и пријатељи, а тужена предложеним доказима није доказала да је тужила живела у некој другој непокретности у ..., за коју чињеницу је терет доказивања у конкретном случају, у смислу одредбе члана 231. Закона о парничном поступку, био на туженој.

Супротно наводима жалбе тужене, правилно је првостепени суд одлучио када је обавезао тужену да тужили накнади штету у висини цене појединачних карата на релацији Кладово – Зајечар – Кладово превозника “Ниш експрес”, а за релацију Зајечар-Ћуприја-Зајечар превозника “Еуролајн” Параћин, за утужени период, имајући у виду да је тужила у спорном периоду редовно путовала на посао на овој релацији, а код чињенице да за аутобуску линију Кладово-Ћуприја-Кладово не постоји могућност претплате за месечну карту, из разлога што не постоји директна аутобуска линија, већ аутобуска линија Кладово-Зајечар-Кладово, односно Зајечар-Ћуприја-Зајечар, чија висина је утврђена из налаза и мишљења судског вештака, који је другостепени суд прихватио, а на који парничне странке нису имале примедбе.

Без утицаја су наводи жалбе тужене којима се указује на раздаљину између ... и Ћуприје и време потребно за путовање на тој релацији, с обзиром на утврђене чињенице да је тужила у спорном периоду имала пријављено пребивалиште у ..., да је радила у Судској јединици у Ћуприји, као и да тужена није доказала чињенице да је тужила живела у Ћуприји и да није путовала у ...

Неосновани су жалбени наводи о учињеној битној повреди поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, јер је изрека првостепене пресуде јасна и разумљива, а образложење садржи потпуне и јасне разлоге о свим битним чињеницама, тако да нема недостатака због којих се не може испитати.

Како се ни осталим наводима жалбе тужене не доводи у сумњу правилност и законитост првостепене пресуде у ставу првом изреке побијане пресуде, то их другостепени суд није посебно образлагао, па је пресуда у том делу потврђена, како у погледу главног потраживања, тако и у погледу законске затезне камате, као споредног потраживања.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка, садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде, јер је донета правилном применом одредби члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку и одговара исходу спора и постигнутом успеху странака, а жалба у овом делу не даје посебне разлоге.

Тужила и тужена немају право на накнаду трошкова поступка по жалби, јер тужена није успела у поступку по том правном леку, а трошкови тужиле за састав одговора на жалбу нису били нужни и потребни у смислу члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, применом одредби члана 390, 401. тачка 2. и 165. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Гордана Тошић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**